

LYKI Z APTYKI

Witóm piyknie!

Ani my sie nie nazdali, a już mómy nowy rok. Co lón nóm też przyniesie? – niejedyn sie staro. Ale to jyny Pónbóczek raczy wiedzieć, jak godali starzy ludzie. Darymno nasza starość, jeszcze nie było tak, żeby nie było jak, pożyjemy łuwidzimy.

Dejmy na to mój kamrat Jyndrys – chłop zdrowy jak ryba, zdało mu sie, że śmierć przeżyje, a tu po nowym roku dostał takij żrowki do brzucha, że sumeryjo kany. Jewka - jego baba - łuzbiyrowała, a dowala mu roztomajte zieliny do picio, ale to tam niewielu skutkowało. Tóż wólki, nie wólki musisz iś do dochtora – prawila Zuzka.

- Na dyć doczkóm, może mi to przyndzie – prawil Jyndrys. Ale jakosikej boleść nie ustympowała. Tóż łumyl sie piyknie, łoblyk se biołóm koszule, wziył niedzielne galaty i poszeł do dochtora. Dłogo tam nie czakoł, hneda go dochtor zawołoł. Jyndrys wloz, kaj łurzyndowoł dochtór. Tyn zaś kozoł se mu siednyć, a łopowiedzie z czym przyszeł.

- Na z niczym! – bo pyndzyjim móm mało, a dziepro w marcu mómy dostać jakómsikej poprawe. Kiesi to zech jeszcze cosikej w chlywku łuchowoł: króliki, kury, to bych wóm panie dochtór wajec przynioś, bo wy tam w tym mieście nic swojigo ni mocie. Cóż kie mi dziecka chlywek na garaż przerobiły i jo je dzisio też taki miastowy jako i wy. Dochtór sie jyny łusmiychnył i prawi:

- Jo sie was nie pytóm, coście mi przyniyśli, jyno sie pytóm, co wóm dokuczo?

- Panie dochtór – prawi Jyndrys, łod poru dni mie w brzuchu, kole pympka fórt cosi zro, że wydzierzeć ni mogym.

- Lygnijcie se tu, łoto na łotumane – prawi dochtor, a jo was przebadóm.

Dochtór go pobadoł, brzuch mu popuczył, do łoczy sie podziwoł, jynzyk kozoł mu wyplyńzić i prawi:

- Na ta choroba ni ma na śmierć, przepiszym wóm lyki, kiere bydziecie łużywać po jedzyniu. Kapke poleżycie w łóžku i bydzie dobrze.

Jyndrys dochtorowi podziynkowoł, wloz do aptyki i kupił przepisane lyki. Zaroz z flaszki, kiero miała z pół litra mikstury, dwa razy połknył. Zrobiło mu sie lepi. Żrowka jakby ninyła. Rod Jyndrys, że mu dochtór dobrze trefił z lykami, pocwanckoł sie ku chałpie. Po dródze trefił Jure łod stawów.

- Na witej Jyndrys – co też tu robisz? Tu mu zaczył Jyndrys wykładać z czym to był łu dochtora i jaki mu dobre lyki przepisoł.

- Wiysz co? – prawi Jura dyć mnie też tak žere koło pympka, a jo to lyczym takóm nalywkóm z zielónych łorzechów i szpiyrystusu i też mi to pumogo. Wlyż jyny do mie na chwile, a dóm Ci skosztować.

Jyndrysowi nie trzeja było dwa razy goda

, siedli se w izbie przy stole, Jura przyniośł flaszke tej łorzechówki, dwa kieliszki i zaczyli sie lyczyc. Dwa kieliszki łorzechówki, a po jednym tego lyku z aptyki. Tak im to dobrze robiło, na tóm jejich nimoc. Jyndrys był łogrómnie rod, że już choróbsko tymi lykami z siebie wygnoł. Jyny do chałupy po tym lyczyniu ni móg zónś. Dwa kroki do przodku, a trzy do zadku, ale jakosikej się do chałpy dosmyczył. Nic nie jod, lygnył se do łóžka jako mu dochtór kozoł i do rana przespoł. Kie jyny sie rano łobudził, żrowka zaś sie w brzuchu łodezwała, a lyków już nie było, bo wypite. Tóż nie myśłoł wiela, łoblyk sie i spadki do dochtora. Dochtór, jak go łuwidzioł prawi:

- Na co zaś chcecie?

- Na żebyście byli tacy dobrzy - prawi Jyndrys, a napisali mi tych lyków co wczora, bo jo jużzech ich wszystki wypil, bardzo mi pumógły. Jyny zaś dzisio móm łogrómnóm boleś w tym brzuchu.

Dochtór jak to łusłyszłoł ło mało zawału nie dostał.

- Na cößeście to narobili, mógliście łumrzy

! Godoł zech wóm, że to mocie pić jyny po jedzyniu.

- Nic ło tela - prawi Jyndrys, do mie to by sie tego dwie putnie zmieściły i dziepro wtedy by mi to zaszkodziło.

Dochtór jyny pokiwoł głowóm, Jyndrysowi napisoł zaś jakisi lyk, ale isto mu pumóg, bo zech go widzioł zaś ku miastu jechać.

J. N. Josiyniczandin